

MÜLLER ÉVA

„Csak ennél rosszabb ne legyen!”

A magyar ember egyetlen mondatától viszolygok, bármikor is hallom: Csak ennél rosszabb ne legyen! Mondta ezt a háború alatt, míg vitték fiaikat, mondta, amikor a NATO-gépek húztak el felettünk, mondta, amikor Šešelj szendviccsel megajándékozva indított volna el bennünket szülőföldünkről, mondja, most a nagy aszály sújtotta betakarítás után, mondja a schengeni határok lezárása esetén, és mondani fogja mindaddig, míg egyenként nem kerül nyakunkra a hurrok. Csak nehogy úgy járjunk, mint az egyszeri: Amikor a zsidókat vitték, hallgattam, mert nem voltam köztük. Amikor a németeket vitték, nem szóltam, mert nem voltam köztük. Amikor engem vittek, nem szóltam, mert már nem volt kinek.

A vízum minden állampolgárra vonatkozik. Legalábbis, aki utazni szeretne. Kétségbeesetten kérdezte a minap egy idős asszony, hogy hogyan utazhat november 3-án Szegedre, hiszen a terápia, amelyet hónapok óta igénybe vesz, nem tűr halasztást? És a szülők, akik szülői értekezletre mennének? És a temetőlátogatók halottak napján csak itthon gyűjthetnek-e gyertyát? Október közepe van, jó volna választ adni a kérdezőknek. Magyaroknál kedden megnyílt egy utazási iroda, talán az ott dolgozók többet tudnak...

Ugyanis hallom, megkapták a jogot, hogy a vízumkérelmek ügyében eljárjanak. Jó hír, mondja a magyar, hiszen nem kell csak ezért Szabadkára, a főkonzulátusra utazni, néhány euró befizetése után ingyenes vízumhoz juthatunk. Csak ennél rosszabb ne legyen! – mondhatják ismét.

A kettős állampolgárság a másik kényes kérdés!

A délvidéki magyar politikai pártok közös fellépése ez ügyben pozitívan csapódott le a polgárok körében. Végre valamiben egységesek is tudunk lenni.

Nem így odaát! Onnan aztán jönnek a pofonok! Már mindent elmagyaráztak, hogy miért nem lehet a magyar nemzet egységesítését határmódosítás nélkül megvalósítani. Hiszen egy állampolgárság megadása rengeteg veszéllyel járhat! Félnék, hogy szavazhatunk, félnék, hogy áttelepülünk, félnék, hogy orvoshoz megyünk, de ami a legnevezetesebb: félnék nyugdíjasa-

inktól is! Pedig nekik itthon is épp elég kellemetlenségük van, nemhogy még nyakukba vegyék a világot!

Egyetlen pontos adat, amit a tudunkra adtak: 2004. május elsejéig szó sem lehet semmi konkrétumról, ugyanis az EU-csatlakozás előtt magyar kérdés napirendre tűzése nem jöhet számításba. Majd utána. No, de mikor?

Látva ezt a kínlódást, a Magyarok Világszövetsége mint civil szervezet népszavazást kezdeményezett annak érdekében, hogy a magyar állampolgárság elérhetővé váljék minden magyar számára anélkül, hogy ennek érdekében Magyarországra kellene telepnie.

Merész és veszélyes elhatározás – mondják egyesek. Meggondolatlan cselekedet – állítják mások.

Amennyiben az anyaországi politikai pártok nemcsak pontgyűjtési szándékkal tárgyalnák a kérdést, hanem képesek volnának nemzetben gondolkodva, a határon túli magyarokat is bevonva tárgyalni a kettős állampolgárság ügyét, és elfogadható javaslattal állnának elő egy meghatározott időn belül, akkor azt haladéktalanul támogatnunk kellene.

No, de ha erre hosszú hónapok után sem kerül sor, és az anyaországban még turistának kijáró tiszteletet sem kapunk?

Az MVSZ kezdeményezéséhez folyamatosan társulnak egyesületek, szövetségek, polgári körök és egyes állampolgárok, akik a népszavazás sikerre juttatása érdekében fáradoznak. Eddig 43-an írták alá a társulási megállapodást értünk, délvidéki magyarokért is.

Bízunk abban, hogy Magyarország állampolgárai felismerik határon túli testvéreik szülőföldön maradni és megmaradni szándékát, és ha mégis népszavazásra kerülne sor, segítik is őket abban. A magyar nemzet jövőjéért felelősséget érző minden honfitárs, akár politikus az, akár csak egyszerű polgár, tudjuk, hogy ezt fogja tenni, és ezért köszönettel tartozunk nekik.

2003. október 15.